

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13Cb/145/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616214609
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6616214609.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcu: U. M., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, XXX XX U., štátny občan SR, v zastúpení Brázdil & Brázdilová, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934, proti žalovanému: Urbárska spoločnosť IPEL, pozemkové spoločenstvo, IČO: 42 313 210, so sídlom L.N. Tolstého 1202/15, 984 03 Lučenec, v zastúpení JUDr. Peter Kalafús, advokát, so sídlom M. Rázusa 99, 984 01 Lučenec, IČO: 42 309 433, o zaplatenie 3 513,38 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 3.000,- € s príslušenstvom sa **z a m i e t a** .

II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 513,38 € s príslušenstvom sa **z a s t a v u j e** .

III. Návrh na prerušenie konania žalovaného sa **z a m i e t a** .

IV. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v celosti, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom, v lehote do troch od právoplatnosti tohoto uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.11.2016 domáhal zaplatenia sumy 3.513,38 € s príslušenstvom od žalovaného, pričom uviedol, že na základe Zmluvy o dielo č. 1/2013 zo dňa 16.09.2012 si žalovaný objednal u žalobcu vykonanie prác - ťažbu, sústreďovanie a manipuláciu s drevom na lesných pozemkoch žalovaného v k.ú. Ipeľský Potok, v lesných porastoch XXXAX, XXXB, XXXA R. XXXC. Cenu za vykonanie prác si žalobca a žalovaný dohodli na jednotkové ceny 10,- € na 1 m³ pri manipulácii s drevom na skládku „Roveň“ a 15,- € na 1 m³ pri manipulácii s drevom na skládku „Cesta pod elektrovod“. Na základe vykonaných prác žalobca vystavil žalovanému dňa 03.09.2013 faktúru č. 148/09/2013 na sumu 3.513,38 € vrátane DPH, so splatnosťou dňa 17.09.2013. Žalovaný faktúru neuhradil ani len čiastočne. Žalobcovi vznikol okrem iného aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

2. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu vydanému dňa 12.12.2016 pod č.k. 13Cb/145/2016 - 23 odpor, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok považuje za neopodstatnený v celom rozsahu. Uviedol, že na Okresnom súde Lučenec prebieha trestné konanie sp. zn. 2T/19/2016, kde je pán U. M. (žalobca) obvinený zo spáchania trestného činu podvodu. Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu, že nedošlo ani len k čiastočnej úhrade sumy 3.513,38 €, nakoľko tieto tvrdenia sú nepravdivé. Časť sumy 3.000,- € bola žalovaným započítaná s pohľadávkou fakturovanou žalobcovi faktúrou č. 1/2012 zo dňa 02.01.2012. Tento zápočet žalobca neuznáva, pričom sa odvoláva na príjmový pokladničný doklad zo dňa 13.12.2011, pričom vykonaným dokazovaním v trestnom konaní bolo dokázané, že podpis na PPD je falzifikát. Podľa vyjadrenie Daňového úradu Banská Bystrica sa v účtovníctve žalobcu predmetný

PPD ku dňu 30.05.2013 nenachádza a platba 3.000,- € nie je zaznamenaná v peňažnom denníku, preto predmetný účtovný doklad nemôže mať právne účinky vo vzťahu k faktúre č. 1/2012. Žalovaný ďalej uvádza, že suma 513,38 € bola žalobcovi uhradená dňa 23.09.2013, čo potvrdil aj samotný žalobca vo svojej upomienke zo dňa 21.10.2013.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom svedkov Ing. L. M., L. F., Š. T., prečítaním Zmluvy o dielo č. 1/2012 č.l. 6, faktúry č. 148/09/2013 č.l. 7, výpisu z registra pozemkových spoločností č.l. 42, výpisu z účtu VÚB, a.s. č.l. 43, započítania vzájomných pohľadávok č.l. 48, odpovede na započítanie vzájomných pohľadávok, oznámenia o nespôsobilosti pohľadávok na započítanie č.l. 49-50, upomienky č.l. 51, príjmového pokladničného dokladu č.l. 52, Odborného vyjadrenia č. 16/2015 č.l. 53-121, Znaleckého posudku č. 1/2017 č.l. 132-143, Rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/19/2016-676 č.l. 152-154, Uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/114/2019 č.l. 155-157, z trestného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/19/2016 - zápisnice o výsluchu M. M. podľa § 196 ods. 2 TP č.1. 2-3, sťažnosti M. M. proti uzneseniu o vznesení obvinenia č.l. 17-19, započítania vzájomných pohľadávok predloženého M. M. č.l. 20, zápisnice o výsluchu M. M. č.l. 28-32, zápisnice o konfrontácii svedkov Ing. M. a Š. T. č.l. 33-35, zápisnice o konfrontácii svedkov Ing. M. a M. M. č.l.36-37, zápisnice o konfrontácii medzi M. M. a Ing. M. č.l.38, upovedomenia - uznesenie výboru žalovaného č.l. 48, započítania vzájomných pohľadávok č.l. 51, odpovede žalobcu na započítanie vzájomných pohľadávok č.l. 52-53, upomienky žalobcu č.l. 54-55, vrátenia faktúry žalobcom č. 1. 56-57, faktúra 1/8/2013 č.l. 58, započítania vzájomných pohľadávok - odpovede žalovaného č.l. 59-60, zápisnica o výsluchu svedka M. M. č.l. 61-63, zápisnice o výsluchu svedka Ing. M. č.l. 64-65, zápisnica o výsluchu svedka Ing. M. č.l. 66-67, zápisnica o výsluchu svedka Z. P. č.l. 74-75, fotokópie príjmového dokladu zo dňa 13.12.2011 č.l. 76, fotokópie faktúry č. 1/2012 zo dňa 02.01.2012 predloženej žalobcom č.l. 79, detailu obratu na účte M. M. č.l. 80, odpovede daňového úradu na žiadosť s prílohami č.l. 160-168, faktúry č. 1/2012 zo dňa 2.1.2012 s prílohou č.l. 162-163, knihy záväzkov žalobcu č.l. 164, pokladničnej knihy žalobcu č.l. 165, peňažného denníka žalobcu č.l. 166-167, výpisu z účtu žalobcu č.l. 168, listín predložených Ing. M. počas výsluchu svedka č.l. 177-186, pokusu o zmier zo strany žalovaného č.l. 177, zápisnice zo schôdze výboru žalovaného zo dňa 20.4. 2013 č.l. 178, faktúra č.1/2012 zo dňa 2.1.2012 č.l. 179, preukazov pôvodu dreva č.l. 180-185, výpisu z účtu žalovaného č.l. 186, oznámenia o zániku záväzku ŠKODA LEGAL č.l. 187-189, faktúry č. 2/2011 č.l. 214-215, preukazov pôvodu dreva č.l. 216-219, výpisu z účtu žalovaného č.l. 220-221, zápisnice z HP zo dňa 7.4.2016 č.l. 222-226, fotografie o odovzdávaní dreva č.l. 233-235, úradného záznamu zo dňa 13.11.2018 č.l. 630, odborné stanovisko KEÚPZ Bratislava č.l. 85-86, uznesenie KS Banská Bystrica č.l. 262-265, zápisnice z HP zo dňa 25.10.2016 č.l. 277-279, oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR č.l. 401-403, vyjadrenia žalovaného, návrhov na vykonanie dôkazov č.l. 407-408, odvolania žalovaného - príloh č.l. 431, oznámenia žalobcu č.l. 483-485, odpovede ministerstva spravodlivosti SR č.l. 490, vyjadrenia žalovaného č.l. 514, zápisnica z HP zo dňa 6.2.2018 č.l. 515-519, oznámenia OR PZ č.l. 529-531, oznámenia žalobcu č.l. 566-567, uznesenie KS Banská Bystrica č.l. 576-578, uznesenie o pribratí znalca č.l. 625-627, sťažnosti prokurátora č.l. 631, sťažnosti prokurátora - odôvodnenia č.l. 632-633, sťažnosti žalovaného č.l. 635-636, oznámenia znalca PhDr. Y. T. č.l. 637-638, uznesenie KS Banská Bystrica č.l. 647-648, doplnenia znaleckého posudku - prípisu č.l. 650 zistil tento skutkový stav:

4. Urbárska spoločnosť Ipeľ, pozemkové spoločenstvom, ako objednávateľ, a U. M. (žalovaný), ako zhotoviteľ, uzavreli dňa 16.09.2012 zmluvu označenú ako „Zmluva o dielo č. 1/2012“ (č.l. 6), predmetom ktorej bolo vykonanie prác v ťažbe, sústreďovaní a manipulácii dreva zhotoviteľom podľa požiadaviek objednávateľa na lesných pozemkoch objednávateľa v plánovanom objeme cca 287 m³. Obdobie plnenia zmluvy bolo dojednané do 31.12.2012. Cenu za vykonanie prác si objednávateľ a zhotoviteľ dohodli na 10,- Eur na 1 m³ pri ťahaní nadol na skládku „Roveň“ a 15,- Eur na 1 m³ pri ťahaní nahor na skládku „Cesta pod elektrovod“.

5. Faktúrou č. 148/09/2013 (č.l. 7) vystavenou dňa 03.09.2013 a splatnou dňa 17.09.2013 fakturoval žalobca žalovanému práce - ťažbu a približovanie dreva na základe číselníkov a Zmluvy o dielo č. 1/2012 sumu 3.513,38 € s DPH (2.927,82 € bez DPH).

6. Z výpisu z registra pozemkových spoločností (č.l. 42) je zrejmé, že osobami oprávnenými konať za spoločenstvo sú L. F. a Ing. L. M..

7. Z výpisu z účtu VÚB, a.s. (č.l. 43) je zrejmé, že žalobca poukázal na účet žalovaného sumu 513,38 €, VS: 148092013, poznámka: M. po zápočte.

8. Písomným podaním zo dňa 18.09.2013 (č.l. 48) označeným ako „Započítanie vzájomných pohľadávok“ žalovaný oznamuje žalobcovi, že voči nemu eviduje pohľadávku vo výške 3.000,- € z neuhradenej faktúry č. 1/2012 vystavenej na sumu 3.215,47 €, z ktorej žalobca uhradil 215,47 €. Zároveň mu oznamuje, že mu zo strany žalobcu bola doručená faktúra č. 148/09/2013 na sumu 3.513,38 € a týmto využíva právo ustanovené v § 358 a nasl. Obchodného zákonníka a § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka a započítava ich vzájomné pohľadávky, ktoré sú spôsobilé na započítanie, a to dňom keď sa tieto vzájomne sa kryjúce pohľadávky stretli, a to dňom 17.09.2013.

9. Písomným podaním zo dňa 25.09.2013 (č.l. 49-50) označeným ako „Odpoveď na započítanie vzájomných pohľadávok, oznámenie o nespôsobilosti pohľadávok na započítanie“ žalobca oznamuje žalovanému, že so započítaním vzájomných pohľadávok nesúhlasí a zápočet neuznáva z dôvodu neexistencie pohľadávky vo výške 3.000,- €.

10. Písomným podaním zo dňa 21.10.2013 (č.l. 51) označeným ako „Upomienka“ žalobca žiada žalovaného o urýchléné uhradenie zostatku z faktúry č. 145/09/2013 vo výške 3.000,- €.

11. Z príjmového pokladničného dokladu (ďalej len „PPD“) zo dňa 13.12.2011 (č.l. 52) vyplýva, že žalovaný mal prijať od žalobcu sumu 3.000,- € ako zálohu na drevo 1/3/2011; 2/3/2011; 3/3/2011; 4/3/2011, v PPD je uvedené, že je vystavený Ing. M..

12. Zo záveru Odborného vyjadrenia č. 16/2015 (č.l. 53-121) súdnej znalkyne RNDr. M. M. vyplýva, že:

„Sporný podpis, označený SM-1, vyhotovený k menu Ing. L. M. na priepisovej kópii Príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13.12.2011 je falzifikát, vyhotovený obkreslením niektorého pravého podpisu Ing. L. M., ktorý mal falšovať k dispozícii.“

„V tomto konkrétnom prípade, vzhľadom na použitú metódu falšovania sporného podpisu SM-1, nie je možné vykonať znalecké dokazovanie v odbore Písmoznalectvo za účelom zistenia konkrétnej osoby (falšovateľa), ktorý sporný podpis SM-1 vyhotovila.“

13. Zo záveru Znaleckého posudku č. 1/2017 (č.l. 132-143) súdnej znalkyne Ing. W. vyplýva, že:

„Na základe všetkých zistení uvedených v časti „II. Posudok“ je možné konštatovať, že vykonanými testami sa nepodarilo preukázať, že priepis podpisu v takej kvalite, v akej sa nachádza na predložennom spornom príjmovom pokladničnom doklade v kolónke „Schválil:“, by mohol vzniknúť spôsobom, aký popisuje RNDr. M. v Odbornom vyjadrení č. 16/2015 zo dňa 30.06.2015.“

14. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/19/2016-676 zo dňa 28.05.2019, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 16.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/114/2019 zo dňa 16.10.2019 súd obžalovaného U. M. oslobodil, nakoľko skutok nie je trestným činom.

15. Z výroku rozsudku vyplýva, že obžalovaný U. M. bol spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v snahe získať finančný prospech ako zástupca podnikateľského subjektu pod obchodným menom U. M., U. XXX, IČO: 32 623 992, po tom čo mu Urbárska spoločnosť Ipeľ, pozemkové spoločenstvom Málinec, na základe preukazov pôvodu dreva na prepravu a spracovanie č. 1/3/2011 až 6/3/2011 zo dňa 13.12.2011 dodaná drevná hmota buk a smrek v objeme 112,03 m3 a následne vydaná faktúra č. 1/2012 na sumu 3.215,47 € uhradil v prospech účtu Urbárskej spoločnosti Ipeľ bankovým prevodom zo dňa 25.05.2012 len čiastku vo výške 215,47 € a zvyšnú fakturovanú čiastku vo výške 3.000,- € následne odmietol a to na základe ním predložením kópie príjmového pokladničného dokladu z 13.12.2011 na sumu 3.000,- €, ktorým dokladom deklaroval uhradenie zálohy za dodanú drevnú hmotu vo výške 3.000,- € s tým, že tieto finančné prostriedky osobne od neho prevzal dňa 13.12.2011 Ing. L. M., v tom čase tajomník Urbárskej spoločnosti Ipeľ, ktorý mal zároveň podpísať preukázaný doklad ako príjemca, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že na doklade, ktorý má potvrdzovať prevzatie finančných prostriedkov vo výške 3.000,- € Ing. M. nie

je pravý podpis príjemcu, ale tento bol vyhotovený obkreslením iného pravého podpisu Ing. L. M., čím neuhradením tejto čiastky dreva vznikla Urbárskej spoločnosti Ipeľ, pozemkové spoločenstvo Málinec škoda vo výške 3.000,- €, ktorá bola následne jednostranným úkonom započítaná sa oslobodzuje, nakoľko skutok nie je trestným činom. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že znalecké posudky súdnej znalkyne Ing. W. V. v odbore kriminalistika, odvetvie grafická diagnostika a Mgr. U. K. v odbore písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo, ktoré vypracovali znalecký posudok, ako aj odborné vyjadrenie boli krajským súdom, a to uznesením sp. zn. 3Tos/110/2018 zo dňa 18.07.2018 vylúčené z vykonávania úkonov trestného konania vo veci obžalovaného U. M.. Súd poukázal na to, že dňa 20.10.2017 bol pribraný na vypracovanie znaleckého posudku Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozhodnutím toto uznesenie okresného súdu zrušil z dôvodu, že v tejto veci vypracovala znalecký posudok Ing. W. V., ktorá je zamestnankyňa tohto ústavu. Následne súd uznesením zo dňa 21.03.2018 pribral na vypracovanie znaleckého posudku Ústav kriminológie SORO Bratislava, pričom však na základe sťažnosti prokurátora bolo uznesenie Krajským súdom v Banskej Bystrici zrušené. Okrem týchto dvoch ústavov na Slovensku neexistuje žiadny ďalší ústav, ktorý by mohol v predmetnej veci posudok vypracovať preto návrh prokurátora o vypracovanie znaleckého posudku ústavom bol zamietnutý. Súd uviedol, že z odborného vyjadrenia PhDr. Y. T. vyplýva, že v písmoznaleckom skúmaní je neprípustné realizovať analýzu jednotlivých sporných podpisov iba na základe kópie prepisového papiera, resp. prepisovej fotokópie papiera. Znalec je oprávnený realizovať písmoznalecké skúmanie iba v prípade, že pracuje s originálmi sporných podpisov. Toto je základná a zásadná úloha písmoznaleckej expertízy. V prípade ak znalec nemá k dispozícii uvedené originály sporných materiálov nemôže vôbec pristúpiť k znaleckému skúmaniu. Na kópii príjmového dokladu prepisového papiera zo dňa 13.12.2011 konštatoval nízku kvalitu písomného obrazu sporného podpisu. Tiež sa vyjadril k odbornému vyjadreniu č. 16/2015 zo dňa 30.06.2015 vypracovaného znalkyňou RNDr. M. M. a uviedol, že jej záver na strane 27 je absolútne neprijateľný a jej odpoveď, že sporný podpis na prepisovej kópii príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13.12.2011 je falzifikát vyhotovený obkreslením niektorého pravého podpisu Ing. L. M. môže byť iba jednou s možných pracovných hypotéz v tomto písmoznaleckom skúmaní. Súd konštatoval, že záverom znalkyň Mgr. U. K. a Ing. W. V. neprihliadal, nakoľko podľa záverov Krajského súdu v Banskej Bystrici znalkyne boli vo veci predpojaté. Súd konštatuje, že po vykonanom dokazovaní obžaloba je postavená na výpovedi svedka Ing. L. M. a na odbornom vyjadrení znalkyne RNDr. M.. Súd zistil, že Kriminalistickému a expertíznemu ústavu Policajného zboru bola predložená na posúdenie prepisová kópia príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13.12.2011 na sumu 3.000,- € s tým, že je potrebné skúmať sporný podpis na prepisovej kópii ktorej kvalita je nízka. Ohľadne kópie sa ústav vyjadril, že na nej sa strácajú identifikačné znaky, na základe ktorých je možná identifikácia pisateľa. Na písmoznaleckú expertízu je potrebné predkladať materiály v origináloch, len vo výnimočných prípadoch je možné z dobre čitateľnej kópie vykonať písmoznaleckú expertízu no ani vtedy by nevedeli zaručiť jednoznačný záver skúmania. K takémuto záveru došiel v odbornom vyjadrení aj znalec PhDr. Y. T., ktorý sa oboznámil s odborným vyjadrením znalkyne RNDr. M. a uviedol, že jej záver je neprijateľný. Súd v trestnom konaní konštatoval, že zo svedkov z trestnej činnosti obžalovaného usvedčoval iba Ing. L. M., pričom jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďou obžalovaného U. M., ktorý jednoznačne potvrdil, že sumu 3.000,- € odovzdal Ing. L. M. a túto výpoveď tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdili svedkovi Š. T., R. G.Y.D. a nepriamo aj svedkyňa U. I.E.M.. Hodnovernosť výpovede svedka Ing. L. M. čiastočne znížila aj výpoveď svedka Ing. E. B., PhD., ktorý uviedol, že s obžalovaným Urbárska spoločnosť spolupracoval od roku 2009 a nikdy s ním neboli problémy. Svedok potvrdil, že zvykol dávať zálohy aj v hotovosti, ktoré preberal pán P., teda bolo zistené, že problém nastal až keď túto záležitosť namiesto pána P. začal vybavovať Ing. L. M.. Svedok Mgr. E. B., PhD. už v prípravnom konaní sa vyjadroval k osobám obžalovaného a Ing. M., ktorých obidvoch poznal a sám uviedol, že nevie na ktorej strane je pravda. Súd výpoveď svedka Ing. L. M. v tomto smere, že neprevzal peniaze od obžalovaného považuje minimálne za spochybnenú výpoveďou Š. T., ktorý uviedol, že bol prítomný pri tom, keď obžalovaný mu odovzdal čiastku 3.000,- €. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný spolupracoval s Urbárskou spoločnosťou dlhšie obdobie, stále a načas uskutočňoval všetky platby bez akýchkoľvek problémov a omeškaní. Problém nastal až vtedy, keď Urbársku spoločnosť namiesto pána Poliaka začal zastupovať Ing. L. M..

16. Vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/19/2016-676 bol napadnutý odvolaním prokurátora, o ktorom rozhodoval odvolací súd uznesením sp. zn. 3To/114/2019 a odvolanie prokurátora zamietol. Odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia uvádza, že reagujúc na odvolanie okresného prokurátora musí konštatovať, že v predmetnej veci dôkazná situácia je v podstate vyčerpaná a

ním navrhované doplnenie dokazovania je nadbytočné a bezpredmetné. Odvolací súd v prvom rade poukázal na skutočnosť, že v prvom rade musí vychádzať z posledných zistení v rámci vykonaného dokazovania, hlavne zo znaleckého posudku, resp. vyjadrenia pred súdom prvého stupňa príbratého znalca PhDr. Y. T. z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo. Znalec dospel k jednoznačnému záveru, že z predloženého materiálu na skúmanie vo forme kópie faktúry nie je možné vypracovať vierohodný znalecký posudok a zodpovedať presvedčivo na položené otázky, a hlavne teda o pravosti listiny, resp. podpisu a iných faktov uvádzaných na listine, so zodpovedaním otázky, či boli vypísané alebo podpísané tou ktorou stranou. Hlavným a zásadným dôvodom uvedeného záveru je skutočnosť, že sporná písomnosť nemohla byť okrem iného aj výsledkom technického falšovania, fotomontáže a mohol byť na spornú písomnosť prenesený podpis pomocou technických prostriedkov z inej písomnosti, obkresľovania a napodobňovania. Je tu verzia viacerých možností, celkovo však konštatuje, že je nízka kvalita písomného obrazu sporného podpisu na kópii faktúry prepisového papiera, písmo je nezreteľné, podpisy pisateľa na kópii zanikajú a sú dokonca až nepreskúmateľné. Teoretické závery v znaleckom posudku Mgr. K. sa uvádzajú len ako teoretická možnosť, jedna z možností akým mohol byť vyhotovený doklad, resp. podpis na doklade. Znalecké závery RNDr. M. M. sú absolútne neprijateľné. Vyhotovenie podpisu obkresľovaním niektorého pravého podpisu Ing. M. môže byť tiež iba jednou z mnohých pracovných možných hypotéz v písomoznaleckom skúmaní. Za dôkaznej situácie, keď nie je možné objektivizovať vierohodnosť výpovedí poškodeného, ktorý popiera prevzatie finančnej čiastky 3.000,- € od obžalovaného, na druhej strane obžalovaný jednoznačne tvrdí, že tieto finančné prostriedky poškodený od neho prevzal a na podporu jeho obhajoby svedčia aj výpovede svedkov Š. T., U. I. a K. P. a nepriamo aj R. G., ktorí mali byť svedkom priamo alebo nepriamo, ako obžalovaný prevzal finančnú čiastku z pokladne potravín a následne ju mal odovzdať obžalovanému. Bez možnosti ďalšieho doplnenia dokazovania aj znaleckým skúmaním spornej faktúry sa dostala obžaloba do dôkaznej núdze, ktorú navrhovaným dokazovaním alebo akýmikoľvek známymi dôkazmi nie je možné v súčasnosti zvrátiť.

17. Zo správy Daňového úradu Banská Bystrica zo dňa 27.05.2019 (č.l. 184) vyplýva, že príjmový pokladničný doklad (bez čísla) zo dňa 13.12.2011 na sumu 3.000,- € sa podľa zistení správcu dane v účtovníctve daňového subjektu U. M. nenachádza, nebol zaúčtovaný ani zaznamenaný v peňažnom denníku a v pokladničnej knihe. Účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne a zrozumiteľne, pričom za úplné sa považuje vtedy, ak zaúčtovala v účtovných knihách všetky účtovné doklady. Z pohľadu zákona o účtovníctve, skutočnosť, že uvedený príjmový doklad nebol zahrnutý do výdavkov v účtovníctve daňového subjektu znamená, že na ňáň nie je možné pri správe daní prihliadať.

18. Zo zápisnice o výsluchu U. M. ČVS: ORP-420/OEK-LC-2012 zo dňa 15.07.2013 (č.l. 252) vyplýva, že žalobca U. M. na základe objednávateľa Urbárska spoločnosť Ipeľ, pozemkové spoločenstvo, Málince v zastúpení Ing. L. M. a U. M., ako zhotoviteľom - živnostníkom, vykonal práce v ťažbe dreva podľa požiadaviek tohto objednávateľa v objeme 112,03 m³. Dňa 13.12.2011 bola zo skladu Urbárskej spoločnosti Ipeľ vyvezená drevná hmotá v určitom objeme, kde tento vývoz bol uskutočnený za prítomnosti Ing. M., Š. T. a Š. P., ako aj U. M.. Firma U. M. pre túto urbársku spoločnosť vykonávala ťažobné práce, kde za vykonanú ťažbu mu urbárska spoločnosť pri odpočte vystavila faktúru 1/2012 zo dňa 02.01.2012 a dátumom splatnosti 16.01.2012. Táto faktúra bola za ním odobratú drevnú hmotu dňa 13.12.2011 a 16.12.2011. Dňa 13.12.2011 po tom ako drevná hmotá bola vyvezená sa stretol vo svojej kancelárii v Málinci s Ing. M., resp. spoločne odišli z miesta odvozu dreva (časť Vlčkov) do jeho kancelárie jeho osobným motorovým vozidlom, nakoľko už na sklade menovaný Ing. M. pýtal od U. M. zálohu za vyvezené a dodané drevo vo výške 3.000,- €. Žalobca s tým nemal problém, nakoľko dovtedy vyvezené drevo bolo v takejto hodnote, preto s tým súhlasil a vo svojej kancelárii v Málinci mu odovzdal hotovosť vo výške 3.000,- € a to za prítomnosti Š. T., ktorý vypisoval lístky o pôvode dreva, taktiež za prítomnosti účtovníčky pani G., ktorá na znak toho, že týchto 3.000,- € odovzdal vypísala príjmový pokladničný doklad zo dňa 13.12.2011, na ktorý napísala, že sa jedná o zálohu na drevo k vypísaným listom o pôvode 1/3/2011, 2/3/2011, 3/3/2011 a 4/3/2011. Keď bol doklad vypísaný, pán M. ho podpísal na znak prevzatia sumy 3.000,- € a on si ponechal originál tohto dokladu, pričom žalobcovi (U. M.) dal jeho kópiu, ktorú zároveň menovaný mal predložiť vyšetrovateľke PZ za účelom vyhotovenia fotokópie. Žalobca uviedol, že určite nemá dlh voči Urbárskej spoločnosti Ipeľ a to čo Ing. M. uvádza nie je pravda, nakoľko dňa 13.12.2011 prevzal osobne sumu 3.000,- €, avšak čo s ňou ďalej urobil, k tomuto sa žalobca už vyjadriť nevedel.

19. Zo zápisnice o výsluchu žalobcu U. M. zo dňa 16.12.2015 v postavení obvineného je zrejmé, že žalobca uviedol, že si spomína na to, že pán M. ako nový člen, ktorý začal preberať drevo hneď na začiatku pri manipulovaní dreva v lese ho upovedomil na to, že mu vydá drevo na základe toho, že mu dá zálohu za toto drevo a hneď aj povedal, že chce zálohu vo výške 3.000,- €. Nakoľko v lese takúto sumu nemal, tak mu povedal, že keď sa drevo preberie, aj tak musia ísť do kancelárie, teda tam mu vie dať ním požadovanú sumu, s čím Ing. M. súhlasil. Ďalej po celý deň s drevom robili, keď sa robota skončila, kamión sa naložil, žalobca zobral chlapov s tým, že išli do dediny, do Málinca, do jeho kancelárie, kde sa všetko ohľadne dreva povypisovalo. S nimi išiel aj pán M., nakoľko ďalej potom cestoval autobusom. Po príchode do kancelárie pán M. a pán T. začali vypisovať požadované doklady k vyťaženej drevnej hmote a vtedy išiel za pani G., svojou účtovníčkou, aby vypisovala doklad o odovzdaní sumy 3.000,- €, nakoľko oni mali zamrznuté ruky, keďže bol december a celý deň sa robilo v hore. Pani G. vypísala doklad, ktorý pán M. po tom ako mu dal peniaze aj podpísal. V ten deň sa síce všetko drevo nevyviezlo, ktoré sa malo, avšak bolo približne v hodnote 3.000,- €, preto žalobca so zálohou nemal problém. Čo sa týka odovzdania predmetnej sumy 3.000,- €, tak osobne ich odovzdal pánovi Kalafúsovi, vzhľadom na odstup času si však na presný dátum už nespomínal, avšak bolo to dňa keď sa vyviezlo prvé drevo. Potom ako peniaze pán M. prevzal, tak podpísal aj predmetný doklad, ktorý pripravila pani G.. Tento si však mal vypísať pán M., avšak on tak neurobil, ako ani nevypisoval doklady ohľadom vyvezeného dreva, nakoľko to robil pán T.. Faktúra č. 1/2012 vystavená urbárskou spoločnosťou v lehote splatnosti uhradená nebola, nakoľko zálohou prevzal pán M. 13.12.2011 a ďalšiu časť platby podľa predloženej faktúry uhradil žalobca až 25.05.2012. Prečo to uhradil až v máji 2012, tak na to si už pri výsluchu nespomínal. Koncom mesiaca február alebo začiatkom marca nasledujúceho roka býva výročná schôdza alebo valné zhromaždenie urbárskej spoločnosti, ktorého sa žalobca zúčastnil, pričom však ani vo výročnej správe, ktorú predkladal ekonóm, ktorým bol Ing. M. nebolo zmienené, že by faktúra bola neuhradená, preto žalobca bral túto skutočnosť ako vysporiadanú. Následne zrejme ho účtovníčka upozornila, že časť predmetnej faktúry nie je uhradená a preto došlo k úhrade až v máji 2012. Žalobca uviedol, že pán M. ho o neuhradení sumy 3.000,- € upozornil až ďalší rok na schôdzi, čo je v zápisnici už aj uvedené. Uviedol, že pokiaľ by mal nedoplatok na faktúre za predchádzajúce obdobie, tak predsa by nemohol pokračovať v nadchádzajúcom období v ťažbe dreva, pričom pokračoval aj v ďalšom roku, nakoľko v septembri 2012 vyhral výberové konanie. Ani počas tohto ho pán M. neupozornil na nedoplatok vo výške 3.000,- € a dokonca tak neurobil ani výbor. Žalobca uviedol, že svoj výdavkový doklad nevypisoval, nakoľko toto nemalo nič spoločné s účtovníctvom, podpis od Ing. M. chcel len kvôli tomu, že pán M. bol nový a dovtedy ešte ani poriadne ho nepoznal, nestretával sa s ním a proste pre svoj dobrý pocit, že odovzdal peniaze niekomu, a nejednalo sa o malú sumu, dal mu podpísať aj tento doklad. Keby bol žalobca chcel urobiť to riadne účtovne, tak by bol zálohu poslal buď bankovým prevodom alebo by sa boli riadne povypisovali všetky doklady tak ako to účtovne sa robí v prípadoch uhradenia preddavkov alebo záloh.

20. Jednostranným úkonom zo dňa 18.09.2013 označeným ako „Započítanie vzájomných pohľadávok“ (č.l. 258) žalovaný započítava voči žalobcovi na základe jeho odobratej drevnej hmoty zo dňa 13.12.2011 a 16.12.2011 a následne vystavenej faktúry Urbárskej spoločnosti Ipeľ pod č. 1/2012 zo dňa 02.01.2012 a splatnej 16.01.2012 na sumu 3.215,47 €, z ktorej žalobcom bola dňa 25.05.2012 uhradená suma 215,47 €, teda žalovaný Urbárska spoločnosť Ipeľ eviduje pohľadávku vo výške 3.000,- € s poukazom na Zmluvu o dielo č. 1/2012 na vykonanie prác v prebierke, kde zo strany žalobcu bola vystavená faktúra č. 148/09/2013 zo dňa 03.09.2013, splatná 16.09.2013 vo výške 3.513,38 € a preto s poukazom na § 358 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) započítava žalovaný uvedené pohľadávky dňom kedy sa vzájomne kryjúce sa pohľadávky stretli, tzn. 17.09.2013 a z tohto dôvodu uvádza, že dlh žalobcu predstavuje 513,38 € a pohľadávka žalovaného vo výške 3.000,- € je uspokojená.

21. Z odpovede na započítania vzájomných pohľadávok zo dňa 25.09.2013 (č.l. 281) adresovanej žalobcom žalovanému vyplýva, že žalobca deklaruje doručenie započítania vzájomných pohľadávok dňa 20.09.2013 jednostranným právnym úkonom Urbárskej spoločnosti Ipeľ so sídlom v Málinci vo výške 3.000,- € s faktúrou č. 1/2012 z 02.01.2012 tejto spoločnosti s pohľadávkou žalobcu U. M. s faktúry č. 148/09/2013 zo dňa 03.09.2013. Odpoveď konštatuje, že listom z 03.04.2013 doručeným Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Ipeľ dňa 10.04.2013, žalobca U. M. oznámil, že svoj záväzok vo výške 3.000,- € splnil 13.12.2011 a to zálohovou platbou v hotovosti k rukám povereného pracovníka spoločenstva Ing. L. M.. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že z dôvodu neexistencie záväzku Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Ipeľ voči U. M. nemohlo podľa jeho názoru dôjsť k

jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok a tým k zániku záväzku voči nemu zo strany spoločenstva.

22. Z listiny žalobcu (č.l. 286) adresovanej žalovanému označenej ako „Vrátenie faktúry“ vyplýva, že vracia faktúru č. 1/P/2013, ktorá mu bola doručená dňa 10.10.2013 z dôvodu, že pohľadávka pozemkového spoločenstva z faktúry č. 1/2012 vo výške 3.000,- € bola žalobcom riadne a včas splnená.

23. Svedok Š. T. na výsluchu dňa 26.08.2013 v konaní ČVS: ORP-420/OEK-LC-2013 (č.l. 68-69 spisu sp. zn. 2T/19/2016) uviedol, že si na presný dátum už nepamätá, ale bolo to koncom roka 2011, kedy pán M. vyvážal zo skladu spoločenstva lpeľ drevo, no v akom objeme, to už presne nevie, ale pamätá si na to ako ešte v sklade počas nakladania dreva od neho Ing. M. pýtal nejaké peniaze ako zálohu a počul ako mu U. M. hovorí, že „toľko tu nemá“. V čase keď sa oni dohadovali tak svedok meral a písal množstvo naloženého dreva, vrčala aj píla, preto celý rozhovor nepočul, počul len to, že M. povedal, že musia ísť dole, lebo tam on toľko peňazí nemá. Svedok uviedol, že Ing. M. ani nemal iný dôvod ísť do obchodu s M.. Po naložení dreva teda išli autom traja, a to svedok Ing. M. a M.. Po príchode do Málnica do kancelárie U. M., ktorá je v priestoroch predajne potravín, ktoré mu patria bol prítomný pri tom ako U. M. odovzdal peniaze Ing. M.. Svedok presne videl, že je to 3.000,- €, v akých bankovkách to bolo uviesť nevie vzhľadom na odstup času. Tiež si pamätá, že ako doklad o tejto platbe vypisovala pani G. pokladničný doklad, ktorý si prevzal Ing. M. spolu s peniazmi.

24. Svedok na výsluchu dňa 16.12.2015 uviedol, že vzhľadom na odstup času si presne nepamätá na dátumy, no bolo to v decembri 2011 niekedy pred Vianocami, bola veľká zima, kedy pán M. zvážal drevo z hory, ktoré odoberal od urbárskej spoločnosti. Zvážalo sa vo viacerých dňoch, pričom v prvý deň zvážania bol prítomný aj svedok T., pán M. a pán M., kedy započul ako pán M. pýtal od pána M. peniaze. Nepočul presne celý rozhovor, nakoľko tam vrčala tatrovka, ale pamätá si, že M. povedal, že on pri sebe toľko peňazí nemá. Svedok však počul, že od neho pýta sumu 3.000,- € a tiež mu povedal, že ich má dole v kancelárii. Následne keď sa drevo naložilo tak spolu s pánom M. svedok nastúpil do auta pána M. a ktorým sa presunuli do dediny Málinec, kde má pán M. kanceláriu a aj obchod. Po príchode do kancelárie začal vypisovať doklady o pôvode dreva, kde rátal kubíky a tieto vpisoval do predtlačných dokladov. Na výsluchu svedok opoznal preukazy o pôvode dreva z 13.12.2011, pričom uviedol, že bol v bezprostrednej blízkosti v čase kedy pán M. odovzdal pánovi M. peniaze ako aj vtedy keď pán M. podpísal doklad, ten príjmový, ktorý predtým vypisovala účtovníčka. Následne pán M. odišiel na autobus.

25. Z výsluchu svedkyne U. I. zo dňa 13.11.2013 (č.l. 72-73 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že si spomína na to ako dala pánovi M. sumu 3.000,- € v priestoroch predajne v Málnici, no na aký účel boli peniaze použité nevie. Svedkyňa uviedla, že pán M. je jej zamestnávateľ, predajňa patrí jemu a nemala dôvod sa ho pýtať na aký účel chce peniaze použiť. Svedkyňa tiež uviedla, že často pán M. príde pre hotovosť, avšak nie v takej výške a túto následne vráti, práve preto si spomína na sumu 3.000,- €, lebo bola oveľa vyššia akú si on zvykne vziať z peňaženky obchodu. Svedkyňa uviedla, že v obchode s ňou pracuje aj U. I., ktorá je jej švagrinou, ale je len predavačka a za finančnú hotovosť v predajni nezodpovedá.

26. Z výsluchu svedkyne R. G. dňa 26.08.2013 (č.l. 77-78 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že ako účtovníčka pracovala pre U. M. v období od roku 2007 do 30.11.2012. V rámci svojich povinností pracovala výlučne s účtovnou agendou podnikateľa U. M., pripravovala všetko pre hlavnú účtovníčku. Čo sa týka príjmového dokladu, ktorý jej bol na začiatku výsluchu predložený k nahliadnutiu uvádza, že tento doklady vypisovala svedkyňa, nakoľko je to jej písmo, na presné okolnosti vypisovania už vzhľadom na odstup času si nepamätá, pretože pána M. ani nepozná. Pre objasnenie uviedla, že kancelária v ktorej v tom období pracovala, čo bolo cca 2-3 dni v pracovnom týždni sa skladala z dvoch miestností, teda svedkyňa mala vlastnú časť, kde sa s ňou zdržiaval aj pán M. a táto bola oddelená dvermi a ďalšou časťou tohto priestoru, kde pán U. M. poväčšine sa zdržiaval s klientmi a to vtedy keď fajčili. K faktúre č. 1/2012 zo dňa 02.01.2012 vydanéj Urbárskou spoločnosťou lpeľ pre U. M. uviedla, že na tejto faktúre sa v dolnej časti nachádza jej písmo, a to písaný dátum 25.05.2012 a sumu 215,47 €. Tento postup na faktúrach sa robil len pre vlastnú orientáciu, aby sa lepšie kontrolovali úhrady faktúr. Prečo sa táto čiastka uhrádzala až 25.05.2012 svedkyňa uviedla, že to presne nevie, avšak si myslí, že v tom čase bola trochu ťažšia finančná situácia firmy, preto predpokladá, že pán M. urobil až neskôr túto úhradu. Bližšie sa k tomu vyjadriť nevedela, nakoľko to kedy a ktoré platby vykonal rozhodoval pán M.. Čo sa týka príjmového dokladu, ako konkrétne vypisovanie vo všeobecnosti, tak tieto vždy vypisovala svedkyňa, takže po vypísaní všetkých náležitostí podľa pretlaču sa tento skladal z originálu a jeho kópie. Originál

tohto príjmového dokladu dostáva tá strana, ktorá peniaze prijíma a kópia zostáva strane ktorá platí. Samozrejme na vysvetlenie svedkyňa musela uviesť, že v danom prípade si tento doklad mal vypísať pán M., no nie raz sa stalo, že U. M. požiadal o vypísanie takéhoto dokladu aj pre druhú stranu. K veci uviedla len toľko, že tento doklad vypisovala a tento bol zrejme aj zavedený do účtovníctva. Svedkyňa uviedla, že sa jej zdá dosť zvláštne prečo spoločenstvo neurogovalo v máji 2012, keď išla na ich účet vyrovnávací platba 215,47 € platbu 3.000,- €. Tu na vysvetlenie svedkyňa uviedla, že zálohové platby sa vždy platili v celých eurách a preto je tam aj suma 3.000,- € a dorovnávací sumy sa uhrádzajú v presných konečných doplatkoch. Svedkyňa si vôbec nepamätá, že by jej niekto do novembra, do času kedy u pána M. pracovala, urgoval vyplatenie sumy 3.000,- € zo strany spoločenstva Ipeľ. Na konkrétne okolnosti vypisovania dokladu si svedkyňa nevedela spomenúť. Na otázku či svedkyňa vypisovala aj výdavkový doklad pri vydaní sumy 3.000,- €, uviedla, že podľa nej mal byť vypísaný aj výdavkový doklad, vždy to tak robila, že zároveň vypísala aj výdavkový doklad pre U. M., ak vypisovala príjmový pre druhú stranu a to vo všeobecnosti. Ak takýto doklad zabudla vypísať, tak ho mohla vypísať hlavná účtovníčka, ktorá kompletizovala celé účtovníctvo. Svedkyňa taktiež uviedla, že písmo na faktúre č. 1/2012 v časti kde je uvedený dátum 13.12.2011 a suma 3.000,- € nie je jej písmo, písala to zrejme dcéra pána M., ktorá v tom čase tam pracovala a sa zaučala. Svedkyňa uviedla, že vôbec si nepamätá za akých okolností vypísala predmetný príjmový doklad, avšak určite vie povedať, že ho vypísala na pokyn pána M.. Takýchto dokladov vypisovala veľa, preto si presne na každý deň a okolnosti vypisovania nepamätá. Dokonca uviedla, že takéto zálohové platby sa vypisovali pre U. M. bežne, preto nemala dôvod sa zamýšľať nad sumou či nad niečím iným. Veľakrát sa stalo, že U. M. dobehol, aby narýchlo doklady vypísala, čo aj urobila a ďalej s klientmi už komunikoval sám bez jej prítomnosti.

27. Z výsluchu svedkyne K. P. zo dňa 18.03.2014 (č.l. 74-75 vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-420/OEK-LC-2013) vyplýva, že ako účtovníčka spracováva účtovnú agendu pre podnikateľa U. M. od roku 1998 až ku dňu výsluchu. Svedkyňa uvádza, že podnikateľ U. M. je mesačný platca DPH, preto jeho účtovníctvo sa spracováva raz mesačne a to vždy po ukončení príslušného mesiaca, kedy sú jej doručené účtovné doklady, a to faktúry odoslané, došlé, príjmové a výdavkové pokladničné doklady a bankové výpisy. U. M. takto pripravené účtovné doklady predloží potom ako mu ich v prvom rade pripraví v súčasnosti jeho dcéra a v minulosti to bola pani G.. Oni vystavujú faktúry ako aj doklady o zaplatení. Čo sa týka zaúčtovania príjmových a výdavkových pokladničných dokladov tohto podnikateľa, tak od povinnosti mať registračné pokladnice je dokladom o úhrade bloček z registračnej pokladnice, v čase keď nebola povinnosť týchto pokladníc, tak boli ručne vypisované príjmové a výdavkové pokladničné doklady, ktoré sa vypisovali priamo na prevádzke. Vypisovala ich buď pani G., resp. dcéra pána M., alebo pán M., to záležalo zrejme od toho kto peniaze prevzal alebo vydal, pričom táto povinnosť je od roku 2012. Vo vzťahu k príjmovému pokladničnému dokladu zo dňa 13.12.2011 svedkyňa uviedla, že na tento doklad si už vzhľadom na odstup času nepamätá, ale vie po jeho vzhliadnutí uviesť, že ide o doklad, na základe ktorého mala byť Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo uhradená čiastočná úhrada faktúry č. 1/2012 a to vo výške 3.000,- €, pričom tento doklad je kópiu príjmového dokladu, ktorý by mala mať pri sebe strana, ktorá peniaze prevzala. Z daného teda vyplýva, že pozemkové spoločenstvom malo na základe tejto listiny prevziať peniaze od U. M.. Druhá strana, teda pán M., by mal disponovať výdavkovým pokladničným dokladom súčasťou ktorého musí byť kópia príjmového dokladu, nakoľko z daňového hľadiska každý výdavkový doklad musí byť doložený kópiou príjmového dokladu a len vtedy sa účtuje úhrada faktúry. Čo sa týka zaúčtovania takéhoto dokladu, tak po zaúčtovaní úhrady faktúry svedkyňa vytlačí doklad výdavkový, ku ktorému pripojí kópiu takéhoto príjmového dokladu, kde musia sedieť všetky náležitosti, teda ho pripne spínacím strojčekom. Tak to robí stále, v danom prípade ju zaráža, že na tomto doklade nie je poznať, že by bol pripnutý k výdavkovému dokladu. Po nahliadnutí faktúry č. 1/2012 zo dňa 02.01.2012 na sumu 3.215,47 € svedkyňa vyplýva, že tovar bol dodaný ešte v decembri 2011 a faktúra bola vydaná v januári 2012. Po porovnaní oboch predložených dokladov svedkyňa vyplynulo, že pán M. mal uhradiť zálohu 3.000,- € a to na základe zrejme objednávky, čo potvrdzujú čísla uvedené na faktúre, ako aj na predloženej príjmovej doklade. Po nahliadnutí do účtovnej agendy svedkyňa uviedla, že v pokladničnej knihe za rok 2011 účtovnej agendy Píla - U. M. sa nenachádza tento doklad ako zaúčtovaný, čo je presne to čo ju zaráža, a na tomto doklade nie sú známky pripnutia k výdavkovému dokladu. Po ďalšom nahliadnutí do knihy faktúr svedkyňa zisťuje, že ide o zálohu, ktorá sa do účtovníctva v roku 2011 vôbec nedostala a túto faktúru nachádza pod interným číslom 2 na sumu 3.215,47 €, kde 25.05.2012 bolo uhradených 215,47 € na účet ako čiastočná úhrada tejto faktúry, čo sa tu javí, že je to doplatok k tejto faktúre, ale v roku 2012 je stále v evidencii neuhradených záväzkov suma 3.000,- €, čo je vlastne nezúčtovaná záloha z roku 2011. Tu na vysvetlenie svedkyňa uvádza, že presne tento doklad, ktorý jej bol predložený chýba, aby mohlo byť táto suma zaúčtovaná. Svedkyňa uviedla, že doklad jej

určite U. M. doručený nebol v čase po jeho vydaní, aby mohol byť riadne zaúčtovaný. Na vysvetlenie tiež uviedla, že pri uzávierke roka dá podnikateľom, a teda U. M. prekontrolovať neuhradené pohľadávky a neuhradené záväzky, nakoľko v jednoduchom účtovníctve to má vplyv na hospodársky výsledok. Práve preto keby bola tento doklad mala včas, tak sa nenachádza v záväzkoch, ale už v nákladoch, na základe čoho sa vypočíta daňová povinnosť. Vzhľadom k odstupe času sa však nepamätá na to či nejako na túto konkrétnu sumu U. M. počas prekontrolovania reagoval. Svedkyňa uviedla, že každá faktúra prejde jej kontrolou, má priradené interné číslo, kde v danom prípade jej predložená faktúra ho má v hornej časti „číslo 2“. Svedkyňa takúto prijatú faktúru zaúčtuje a potom ju založí do šanónu - Faktúry došlé a celú účtovnú agendu odovzdáva podnikateľovi po ukončení účtovného roka a to po spracovaní účtovnej uzávierky a vyhotovení daňového priznania. Archivácia týchto dokladov je u podnikateľa na prevádzke. Teda svedkyňa predložená faktúra č. 1/2012, ktorá má pridelené číslo „2“ znamená, že táto faktúra sa ku nej dostala, je zaúčtovaná v knihe faktúr došlých a zároveň je aj založená v šanóne Faktúry došlé za rok 2012. Ide o faktúru, ktorá jej bola predložená s overením Daňového úradu Banská Bystrica zo dňa 30.05.2013. Po nahliadnutí faktúry č. 1/2012 predloženej svedkyňa k nahliadnutiu na výsluchu svedkyňa uviedla, že na faktúre sú poznámky o jej úhrade, a to záloha 13.12.2011 vo výške 3.000,- € a potom uvedený dátum 25.05.2012 vo výške 215,47 €, ako aj poznámka, dosť nečitateľná, z ktorej vychádza, že „zaplatené v sklade“, z čoho vyplýva, že k úhrade je už nula. Túto faktúru vidí prvýkrát, v jej evidencii sa určite nenachádza, nakoľko nemá pridelené interné číslo 2. Čo sa týka predmetnej zálohovej úhrady, tak si svedkyňa nespomína, že by išlo o nejaký, ale ani sa nepamätá, že by U. M. namietal, že táto suma 3.000,- € je stále v záväzkoch. Svedkyňa sa domnievala, že to považoval za uhradené.

28. Z knihy záväzkov žalobcu (č.l. 164-165 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že v zápisoch pod poradovým číslom 38 a 39 zo dňa 02.01.2012 v texte úhrada faktúry 1/2012 pod inventárnym číslom 2 urbárskej spoločnosti splatnej dňa 16.01.2012 je evidovaná pod poradovým číslom 38 suma 3.000,- € ako záväzok s tým, že dátum úhrady absentuje a v zostatku pod poradovým číslom 39 evidovaná suma 215,47 € uhradená 25.05.2012.

29. Z výpisu z peňažného denníka žalobcu (č.l. 166 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že ku dňu 30.11.2011 mal vykazovať príjem na hotovosti 607.154,28 € a výdaj 531.461,- €, t.j. v rozdiel 75.693,28 €, pričom sa jednalo o prenos týchto prostriedkov z predchádzajúceho obdobia a ku dňu 13.12.2011 po odpočítaní ďalších výdavkov by hotovosť, ktorou disponoval žalobca predstavovala 60.761,96 €.

30. Podľa § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení ku dňu 16.06.2012, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

31. Podľa § 536 ods. 2 ObZ v znení ku dňu 16.09.2012, dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

32. Podľa § 536 ods. 3 ObZ v znení ku dňu 16.09.2012, cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

33. Podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení ku dňu 16.09.2012, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

34. Podľa § 581 ods. 1 OZ v znení ku dňu 16.09.2012, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

35. Podľa § 581 ods. 2 OZ v znení ku dňu 16.09.2012, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

36. Podľa § 358 ods. 1 ObZ v znení ku dňu 16.09.2012, na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

37. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

38. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

39. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, súd konanie preruší, ak
a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

40. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

41. Medzi stranami sporu nebolo sporným, že žalobca, ako zhotoviteľ, uzatvoril so žalovaným, ako objednávateľom, Zmluvu o dielo č. 1/2012 zo dňa 16.09.2012, ktorej predmetom bolo vykonanie prác spočívajúce v ťažbe, sústreďovaní a manipulácii s drevom, pričom cena vykonaných prác bola dohodnutá medzi stranami sporu na 10,- € za m³ pri manipulácii s drevom na skládke „Roveň“ a 15,- € za m³ pri manipulácii na skládke „Cesta pod elektrovodom“. Nespornou bola aj fakturácia žalobcu za vykonané dielo faktúrou č. 148/09/2013 z 03.09.2013 v sume 3.513,38 € so splatnosťou 17.09.2013. Fakturovaná suma zo strany žalovaného bola uhradená vo výške 513,38 € finančným prevodom zo dňa 23.09.2013, čo bolo taktiež nesporné (v tejto časti vzal žalobca žalobu späť).

42. Spornou skutočnosťou je medzi stranami sporu úhrada zostatku dlžnej čiastky vo výške 3.000,- €, nakoľko žalovaný ako dôvod zániku tejto pohľadávky uvádza jednostranný zápočet zo dňa 18.09.2013 svojej pohľadávky voči žalobcovi na základe faktúry č. 1/2012 splatnej dňa 16.01.2012 pôvodne na sumu 3.215,47 €, z ktorých čiastku 215,47 € žalobca uhradil, a teda mala zostať neuhradenou suma 3.000,- €. Dôvodom zániku pohľadávky žalovaného má byť jednostranný zápočet jeho protipohľadávky zo dňa 18.09.2013 s tvrdením, že faktúra č. 1/2012 vystavená žalovaným žalobcovi nebola v celosti (vo výške 3.000,- €) zo strany žalobcu uhradená žalovanému, a teda existovala v čase započítania vzájomná pohľadávka, spôsobilá privodiť zánik pohľadávky žalobcu. Žalobca dôvod zániku svojej pohľadávky neuznáva, nakoľko tvrdí, že faktúru č. 1/2012 žalovaného uhradil v celosti, a to v sume 215,47 € (ktorá je nesporná) a v spornej časti 3.000,- € zaplatením tejto sumy ako zálohy splnomocnenému zástupcovi žalovaného Ing. L. M.. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočnosti zániku pohľadávky žalovaného titulom faktúry č. 1/2012, a teda neexistencie vzájomnej pohľadávky spôsobilej na započítanie voči pohľadávke žalobcu zaťažuje žalobcu. Je povinnosťou žalobcu preukázať, že faktúra č. 1/2012 žalovaného bola uhradená v celosti, a teda jednostranný zápočet zo dňa 18.09.2013 nebol spôsobilý vyvolať zánik pohľadávky žalobcu, nakoľko protipohľadávka žalovaného neexistovala. Žalovaný nemôže predložiť dôkaz o tom, že peňažná suma mu nebola zaplatená (negatívny dôkaz), naopak spornú úhradu vo výške 3.000,- € je povinný preukázať žalobca, keďže tieto jeho tvrdenia žalovaným boli namietané. Žalobca ako dôkaz o úhrade sumy 3.000,- € ako zálohy na faktúru č. 1/2012 žalovaného poukázal jednak na príjmový pokladničný doklad na sumu 3.000,- €, ktorý mal potvrdzovať prevzatie tejto finančnej čiastky za žalovaného svedkom Ing. L. M.. Žalovaná strana namietala obsah a pravosť uvedeného listinného dôkazu, pričom skúmanie listiny bolo predmetom predchádzajúceho trestného konania, ktoré konštatovalo nemožnosť preukázania a overenia pravosti podpisu Ing. L. M. a využitím zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bol žalobca spod obžaloby pre prečin podvodu oslobodený. V civilnom sporovom konaní však jednotlivé dôkazy z hľadiska uplatneného práva žalobcu súd hodnotí z pohľadu dokazovania v tomto konaní a otázky unesenia dôkazného bremena stranou sporu na tvrdenia ňou prezentované. Pokiaľ existuje listinný dôkaz, ktorý má preukazovať zaplatenie sumy 3.000,- € žalobcom žalovanému prostredníctvom svedka Ing. L. M. a tento listinný dôkaz je zo strany žalovaného spochybnený z hľadiska jeho pravosti, dôkazné bremeno na preukázanie skutočností tvrdých žalobcom, teda že k odovzdaniu peňažných prostriedkov Ing. M. došlo zaťažuje žalobcu. Zo samotného trestného konania vyplýva, že nie je možné overiť pravosť predmetného dokladu, avšak z hľadiska civilného sporového konania dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu, aby preukázal, že predmetná listina je listinou pravou a podpis Ing. L. M. na tomto doklade je podpisom pravým, čo žalobca v konaní nepreukázal. Nie je úlohou žalovaného preukazovať, že podpis je falšovaný (nie je pravý) tak ako sa to zástupca žalovaného v konaní snažil, pretože

dôkazné bremeno nezaťažuje žalovaného, ale žalobcu v tomto smere, a preto aj otázka akéhokoľvek ďalšieho skúmania tejto listiny tak ako to navrhuje žalovaný z hľadiska preukázania nepravosti a falšovania tejto listiny nie je dôvodnou, pretože pre rozhodnutie vo veci takýto dôkaz v spojení s inými súdom vykonanými dôkazmi zhodnotenými jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti nie je nutný. V prvom rade je preto potrebné konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že finančné prostriedky boli odovzdané Ing. L. M. na základe predloženého príjmového pokladničného dokladu. Žalobca nepreukazoval prevzatie finančných prostriedkov len týmto dôkazom, ale preukazoval ho aj vlastnou výpoveďou, či už v prebiehajúcom a ukončenom trestnom konaní, svojimi tvrdeniami v civilnom sporovom konaní s poukazom na výpovede svedkov najmä Š. T., R. G., U. I.. Verziu o prevzatí peňažných prostriedkov mali potvrdzovať svedecké výpovede Š. T. a nepriamo R. G. a U. I.. V opozícii s uvedenými svedeckými výpoveďami boli výpovede svedka Ing. L. M.F., ktorý prevzatie peňažných prostriedkov popieral a konzistentne na svojej výpovedi zotrval tak počas trestného konania ako aj v civilnom sporovom konaní. Objasnenie vo vzťahu k preukázaniu dejovej línie prevzatia finančných prostriedkov, ktorá sa mala uskutočniť v kancelárii žalobcu „nevniesli svetlo“ ani konfrontácie medzi žalobcom a svedkom Ing. M., resp. medzi svedkami Ing. M. a T. vykonané v trestnom konaní, keďže všetci na svojich tvrdeniach zotrvali. Civilné sporové konanie je ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov súdom a to každého osobitne a v ich vzájomnej súvislosti. Prevzatie finančných prostriedkov Ing. L. M. priamo vyplýva len zo svedeckej výpovede Š. T. a nepriamo R. G., ktorí v trestnom konaní boli vyslúchnutí a civilnom sporovom konaní tento dôkaz bol v rámci navrhnutých dôkazov vykonaný, pričom zo zápisnice o výsluchu svedka v trestnom konaní je možné zistiť, že títo boli poučení o následkoch eventuálnej krivej výpovede a povinnosti vypovedať pravdu. Na druhej strane nemožno bez povšimnutia ponechať dôkazy o okolnostiach, ktoré mali predchádzať, ale aj nasledovať prevzatiu finančných prostriedkov Ing. M.. Zo záverov trestného konania, ako aj vykonaného dokazovania v civilnom sporovom konaní vyplýva, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu viacerých povinností v otázke vedenia účtovníctva. V prvom rade bol vyhotovený príjmový pokladničný doklad, ktorému nekorešponduje žiadny výdavkový pokladničný doklad, čo potvrdila aj svedkyňa P. keď uviedla, že jej bola predložená orgánmi polície kópia príjmového pokladničného dokladu, z ktorej sa jej javí, že tento nebol štandardne zopnutý s výdavkovým pokladničným dokladom a ako osoba, ktorá viedla účtovníctvo žalobcovi, tento doklad videla po prvýkrát. Je nelogickým, ak žalobca ako podnikateľský subjekt, pričom z vykonaného dokazovania a jeho tvrdení vyplýva, že viac rokov vykonáva podnikateľskú činnosť a uskutočňoval ju aj vo vzťahu k žalovanému, že v prípade ak by takýto doklad vyhotovil, z akého dôvodu by ho ako výdavok účtovníkovi nebol predložil. Zároveň sú pochybnosti ohľadom zavedenia faktúry žalovaného pod č. 1/2012 do účtovníctva žalobcu, keďže v trestnom konaní bolo zistené, že existujú dve takéto faktúry, jedna pod interným číslo „2“ do účtovníctva zavedená a pod interným číslom „004“ s poznámkami o úhradách. Prevzatie peňažných prostriedkov priamo potvrdzuje vo svedeckej výpovedi jedine svedok Š. T., nakoľko svedkyňa U. I. síce uvádza, že si spomína, že pánovi M. dala sumu 3.000,- € v priestoroch predajne v Málinci, ale nevie na aký účel peniaze boli použité a svedkyňa R. G. uvádza, že na presné okolnosti vypisovania príjmového pokladničného dokladu si už vzhľadom na odstup času nepamätá, pretože pána M. ani nepozná, doklad vypisovala síce ona, ale z jej výpovede nevyplýva, že by bol priamo prítomná aj odovzdania týchto finančných prostriedkov. Svedkyňa potvrdila, že v poznámkach k faktúre č. 1/2012 pri dátume 25.05.2012 a sume 215,47 € tento zápis uskutočnila, avšak ohľadom sumy 3.000,- € a dátume 13.12.2011, ktoré na faktúre boli poznačené, toto písmo nie je jej písmo. Na okolnosti vypísania príjmového dokladu si už nespomenula, vedela však, že ho vypísala na pokyn pána M., čo bolo bežné, preto si ani nevedela spomenúť ktorý deň a aké boli okolnosti vypisovania. Z výpovede svedkyne U. I. vyplynula skutočnosť, že pánovi M. dala sumu 3.000,- € v priestoroch predajne v Málinci, no na aký účel boli peniaze použité uviesť nevedela. Svedecké výpovede uvedených dvoch svedkýň, podľa názoru súdu, nie sú dostatočne určité a konkrétne tak, aby mohli preukázať prevzatie finančných prostriedkov svedkom Ing. M. ako zástupcom žalovaného. Jedine svedok T. vo svojej výpovedi uviedol, že bol v bezprostrednej blízkosti v čase keď pán M. odovzdal pánovi M. peniaze, ako aj vtedy keď pán M. podpísal príjmový doklad, ktorý predtým vypisovala účtovníčka. Svedok taktiež uviedol, že počul keď pán M. povedal, že pri sebe toľko peňazí nemá a počul, že pán M. mal od neho pýtať sumu 3.000,- €, na čo mu pán M. mal povedať, že ich má dole v kancelárii. Svedecká výpoveď svedka T. je síce dostatočne určitá opisujúca konkrétnosti odovzdania peňažných prostriedkov svedkovi M., avšak o jej obsahu má súd vzhľadom na vyššie uvedené logické nejasnosti vážne pochybnosti, či svedok reprodukoval dej tak, ako sa skutočne odohral. Do logickej reprodukcie svedkom popisovaných okolností a žalobcových tvrdení nezapadá ani skutočnosť, keď žalobca uvádza, že Ing. M. prvýkrát odovzdával drevo za urbársku spoločnosť, nakoľko z predložených preukazov o pôvode dreva vyplýva, že sa tak dialo už 30.11.2011, kedy tento bol prítomný a preto nie je logické, ak

drevo prvýkrát malo byť odovzdávané už 30.11.2011, aby svedok žiadal zálohu až 13.12.2011. Faktúra za odvoz dreva dňa 30.11.2011 podľa tvrdenia žalovaného, ktoré žalobca nerozporoval, keďže drevo bolo odovzdané uvedeného dňa 30.11.2011, bola v plnej výške zaplatená, pričom za toto drevo svedok M. nevyžadoval žiadnu zálohu. Taktiež existuje rozpor medzi faktúrou č. 1/2012, ktorú predložil žalobca v trestnom konaní (č.l. 79 trestného spisu) a faktúrou ktorá bola predložená do účtovníctva (č.l. 162 trestného spisu), nakoľko tieto nie sú totožné. Na faktúre nachádzajúcej sa v účtovníctve je vpravo dole pri pečiatke žalovaného číslica 2, ktorú tam dopísala svedkyňa P., ktorá to aj potvrdila, avšak na faktúre predloženej žalobcom v trestnom konaní, o tejto uviedla svedkyňa, že ju videla prvýkrát a číslica 2 sa na nej nenachádza a je tam číslica 004 a rukou dopísané poznámky o úhradách, čo je nelogickým z akých dôvodov žalobca disponoval dvomi rozdielnymi faktúrami. Taktiež logicky nejasným je aj tvrdenie žalobcu v trestnom konaní, že si z pokladne potravín požičal sumu 3.000,- €, keďže v ten deň mal v pokladni píly 60.761,96 € podľa pokladničnej knihy a zároveň ani úhrada vo výške 3.000,- € nie je v knihe záväzkov žalobcu uvedená (viď bod 28 rozsudku).

43. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol, nakoľko mal za to, že pohľadávka žalobcu splatná dňa 17.09.2013 zanikla jednostranným zápočtom žalovaného vo výške 3.000,- € na základe pohľadávky žalovaného v zmysle faktúry č. 1/2012 splatnej dňa 16.01.2012 ich vzájomným stretom, t.j. k 17.09.2013. Súd mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu úhrady zálohy vo výške 3.000,- € Ing. L. M., pretože jeho tvrdenia, ako aj svedecké výpovede najmä Š. T. sú v logickom rozpore s ďalšími vykonanými listinnými dôkazmi, a to príjmovým pokladničným dokladom, ktorého pravosť nebola preukázaná, výpismi z pokladničnej knihy, knihy evidencie záväzkov žalovaného, ako aj jeho účtovníctva vo vzťahu k nezaúčtovaniu predmetnej platby. Za predpokladu, že by žalobca bol viedol účtovníctvo preukazným spôsobom, zálohu evidoval, disponoval originálmi príjmových a výdavkových pokladničných dokladov, úhrady evidoval a jeho pokladničný stav by korešpondoval deklarovanému stavu pokladničnej knihy nebol by v dôkaznej núdzi tak ako to súd vyššie uviedol.

44. K otázke premlčania namietanej žalovaným súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný nenamietal existenciu faktúry č. 148/09/2013, ktorá bola splatná dňa 17.09.2013, pričom predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom obchodnoprávnym a keďže žaloba bola podaná dňa 06.11.2016, ku dňu jej podania zákonná štvorročná premlčacia lehota v zmysle Obchodného zákonníka neuplynula, preto ani k premlčaniu nedošlo. Zároveň úhrada sumy 513,38 € žalovaným, podľa názoru súdu, nemá povahu uznania dlhu, nakoľko žalovaný zvyšok fakturovanej sumy 3.000,- € od počiatku odmietal uhradiť aj s poukazom na jeho protipohľadku a jednostranný zápočet. Zo správania sa žalovaného vo vzťahu k úhrade sumy 513,38 € nemožno vyvodíť jeho vôľu, ktorou by uznal celý záväzok voči žalobcovi.

45. Návrh žalovaného na prerušenie konania súd zamietol vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný žiada prerušiť konanie z dôvodu, že podal podnet na začatie trestného stíhania súdneho znalca PhDr. Y. T. v súvislosti s jeho odborným vyjadrením podaným vo vyššie uvedenom trestnom konaní. tak ako to konštatuje v trestnom konaní tak okresný súd a následne vo svojom konečnom rozhodnutí aj súd krajský, v otázke pravosti podpisu Ing. L. M. už nie je možné vykonať žiadny ďalší dôkaz, ktorým by bolo možné odborne otázku pravosti jeho podpisu na prefotenej kópii príjmového pokladničného dokladu overiť. Okresný súd Lučenec v trestnom konaní konštatuje, že na Slovensku neexistuje žiadny ďalší ústav, ktorým by bolo možné takéto skúmanie vykonať a túto otázku preveriť. Navyiac uvádzané závery znaleckého dokazovania v civilnom sporovom konaní sú len jedným z dôkazov, z ktorých pri vzájomnom hodnotení dôkazov súd vychádzal. Pri vážnych pochybnostiach ohľadom predmetného listinného dôkazu, keďže súdni znalci neskonštatovali, že by síce podpis Ing. M. na listine nebol pravým, ale zároveň konštatovali, že nie je možné sa vyjadriť k otázke jeho pravosti, teda nepotvrdzuje táto listina sama o sebe prijatie finančných prostriedkov podľa názoru súdu a ani ďalšie prípadné trestné stíhanie súdneho znalca samo o sebe otázku pravosti podpisu nevyrieši. Z uvedeného dôvodu súd preto zamietol návrh na prerušenie konania aj vo vzťahu k predchádzajúcemu výroku vo veci samej a vzhľadom na vyriešenie otázky unesenia dôkazného bremena, ktoré zaťažovalo žalobcu (bod 42 rozsudku).

46. V konaní vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 513,38 € späť, súd preto v tejto časti konanie zastavil.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Žalovaný bol v konaní úspešný, keďže žaloba o zaplatenie 3.000,- € bola v celosti zamietnutá a konanie v časti o zaplatenie 513,38 € bolo zastavené avšak procesným zavinením žalobcu, ktorý v tejto časti vzal žalobu späť, nie však pre správanie sa žalovaného, ale z dôvodu, že k úhrade tejto sumy došlo ešte pred podaním žaloby, preto súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania od žalobcu v celosti. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.